

Ministerie van Financiën

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Tweede Kamer
De Voorzitter van de Tweede Kamer
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

**Directoraat-Generaal
Belastingdienst**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Tel: 020 612 1234

www.minfin.nl

Datum
Betreft Deeladvies Adviescommissie uitvoering toeslagen over
de aanpak en oplossing gedupeerde ouders CAF 11

Ons kenmerk
2019-0000181532
Uw brief (kenmerk)

Bijlagen
3

Geachte Voorzitter,

Ik realiseer mij dat ik - in afwachting van de Adviescommissie uitvoering toeslagen - het geduld van de getroffen ouders in de CAF 11-zaak en uw Kamer lang op de proef heb gesteld. Het zorgvuldige werk van de Adviescommissie heeft mij geholpen om tot een juiste aanpak en oplossing voor deze ouders te komen. De belangrijkste conclusie van het deeladvies is dat in de CAF 11-zaak, die speelde in de periode 2013-2016, de rechtsbescherming geen of onvoldoende bescherming bood tegen de voorgenomen aanpak door de Belastingdienst en de daaropvolgende besluitvorming. Hierbij zijn doelbewust de grenzen van de handhaving opgezocht en wat mij betreft ook overschreden. Zo is met het stopzetten van de toeslagen van de betrokken ouders in de CAF 11-zaak onrechtmatig gehandeld. Deze handelswijze heeft ingrijpende gevolgen gehad voor de getroffen ouders en ik heb het volste begrip voor de onmacht en boosheid die hier het gevolg van zijn. Met de Adviescommissie ben ik van mening dat dit compensatie rechtvaardigt. Voor de invulling daarvan omarm ik de oplossing die de Adviescommissie aanraadt: **[belangrijkste bestanddelen oplossing AUT opnemen]**

De conclusies van de Adviescommissie uitvoering toeslagen roept ook vragen op over de cultuur en checks and balances. In deze brief geef ik daar invulling aan en informeer ik uw Kamer over de aanvullende inzichten en detaillering op basis van alle beschikbaar gekomen informatie naar aanleiding van de Adviescommissie en de opgevraagde informatie door de ADR, uw Kamer en een Wob-verzoek.¹ Daarbij hanteer ik de basiswaarden van de Belastingdienst, geloofwaardig, zorgvuldig en verantwoordelijk, als meetlat voor het handelen in die periode. Deze zijn immers niet veranderd; de burger mocht daar ook toen op vertrouwen.

Hierna ga ik achtereenvolgens in op:

- A. Compensatie voor de gedupeerde ouders
- B. Voorkomen dat dit andere ouders kan overkomen
- C. Handelswijze CAF 11-zaak
- D. Institutionele vooringenomenheid

¹ Kamerstukken II, 2018/19, 31 066, nr. 509.

E. Het gebruik van (tweede) nationaliteit

Tot slot informeer ik u in bijlage 1 over de stand van zaken van alle lopende toezeggingen en maatregelen in het CAF dossier. Ik heb uw Kamer op 1 november jl. geïnformeerd over de implementatie van de Klokkenluidersregeling conform de motie Omtzigt en Lodders uit het debat van 4 juli jl.²

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532

A. Compensatie voor de gedupeerde ouders

De ouders zijn slachtoffer geworden van de vooringenomen aanpak van de Belastingdienst. In de CAF 11-zaak ging Toeslagen vanaf het begin uit van vermoedens van fraude door de gedupeerde ouders. Dat vermoeden berustte niet op het handelen van de ouder, maar op het enkele feit dat naar aanleiding van de fraudevermoedens bij het gastouderbureau ook de aangesloten ouders gecontroleerd werden. De Adviescommissie constateert dat: *"Bij het onderzoek kwamen soms ernstige onregelmatigheden, gebreken en onjuistheden aan het licht die evident, ook naar de beleidsinzichten van nu, tot het intrekken van de aanspraken op toeslag of de vermindering daarvan moesten leiden. De meeste ouders zijn evenwel ten onrechte door deze vooringenomen handelswijze getroffen"*. In individuele casussen kon dit extra schrijnend uitpakken, omdat bij de kinderopvangtoeslag de hoogste bedragen terechtkomen bij de ouders met het laagste inkomen. Juist deze ouders kunnen eventuele terugbetalingen het minst dragen.

Ik wil niets liever dan de ouders tegemoetkomen die de dupe zijn geworden van het handelen van mijn dienst. Ik ben dan ook heel blij dat de Adviescommissie tot de conclusie komt dat de ouders een compensatie moeten krijgen. Voor de invulling van de compensatie omarm ik de oplossing die de Adviescommissie voorstelt: [PM]

Ik stel de gedupeerde ouders gelijktijdig met uw Kamer op de hoogte van de vervolgstappen. , evenals de ouders die zich hebben gemeld bij Toeslagen dat zij in een vergelijkbare situatie verkeren. Ouders die zich nog niet hebben gemeld kunnen terecht bij de Belastingtelefoon. Ook zij zullen geïnformeerd worden over de vervolgstappen. [PM afstemming proces met Toeslagen en uitbetaling] PM: Passage haakje in wetgeving.

B. Voorkomen dat dit andere ouders kan overkomen

In blok C. wordt ingegaan op de handelswijze in de CAF 11-zaak. Geconcludeerd wordt dat de aandacht voor rechtmatigheid en efficiëntie ertoe heeft geleid dat een te grote prioriteit is gegeven aan een rechtsbedeling die zich kenmerkt door een binaire uitvoering (iets is of rechtmatig of onrechtmatig). Onder invloed van de politieke wens heeft het verleggen van de focus van dienstverlening naar fraudebestrijding en regulier toezicht geleid tot institutionele vooringenomenheid. Hierbij zijn er onvoldoende waarborgen ingebouwd om de rechtszekerheid te waarborgen. De rechtsbescherming bood geen soelaas tegen de geïnstitutionaliseerde vooringenomenheid waar ouders slachtoffer van zijn geworden. Met de Adviescommissie ben ik van mening dat die vooringenomenheid ertoe heeft geleid dat met het handelen van de Toeslagen is uitgegaan van het vermoeden van fraude. Een vermoeden dat niet op persoonlijk handelen berustte, maar enkel op het feit dat zij in het kader van het CAF 11-

² Kamerstukken II, 2018/19, 31 066, nr. 509.

dossier gecontroleerd werden. Dit past niet in de kernwaarden van de Belastingdienst en vind ik onacceptabel. Deze conclusie past ook niet bij de notie dat bij het nemen van een beslissing in een individueel geval alle relevante belangen tegen elkaar moeten worden afgewogen. In de besluitvorming zijn daar onvoldoende waarborgen voor ingebouwd.

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532

In mijn brief van 20 september jl. heb ik aangegeven dat ik de ontstane situatie niet alleen wil herstellen, maar ook te allen tijde wil voorkomen dat andere ouders in eenzelfde situatie terechtkomen. Daarom heb ik maatregelen genomen. De bijlage geeft uw Kamer een totaaloverzicht van de maatregelen die inmiddels in gang gezet zijn of binnenkort in gang worden gezet om een situatie als bij CAF 11 te voorkomen. Hieronder ga ik in op de belangrijkste maatregelen.

1. Meer maatwerk in dienstverlening (informatiehuishouding)

Toeslagontvangers mogen, net als alle klanten van de Belastingdienst, een goede dienstverlening van ons verwachten. Zij moeten weten waar zij aan toe zijn. Dat vraagt om heldere, toegankelijke en volledige berichtgeving vanuit Toeslagen. Als ouders daar vragen over hebben, wil ik dat zij terecht kunnen bij de Belastingtelefoon. Om ouders snel te kunnen helpen, moeten hun dossiers op orde zijn. Dat was in de CAF 11 zaak niet het geval en er wordt bij Toeslagen hard gewerkt om de vastlegging en vindbaarheid te verbeteren [PM aanvulling obv memo Toeslagen]. Ik geloof dat we met snelle adressering van vragen en adequate signalering van problemen kunnen voorkomen dat ouders in bezwaar of beroep moeten gaan.

Daarbij wil ik dat toeslaggerechtigden proactief en via passende kanalen worden bereikt. Ook ouders met minder bureaucratische vaardigheden moeten kunnen rekenen op onze diensten. In het geval dat de ouder toch bezwaar of beroep instellen is het van belang dat wij het dossier van de ouder(s) goed op orde hebben. Volledige en tijdige informatie aan de burger en een goede interne informatiehuishouding zijn essentieel. Daarbij sluit ik aan bij de aanbevelingen die voortvloeien uit het traject "Maatwerk in Dienstverlening" van de secretarissen-generaal, uitgevoerd door ABD TOPConsult. [PM/samenloop met brief maatwerk]

Het thema maatwerk krijgt op dit moment nog te weinig aandacht in de gesprekken tussen de departementale opdrachtgevers en opdrachtnemers in de uitvoering (Blok C). Aspecten als efficiency en rechtlijnigheid voeren in deze gesprekken te veel de boventoon. Maatwerk zal meer centraal moeten komen te staan. Een goed voorbeeld van samenwerking en oog voor elkaars belangen zijn de verbetervoorstellen kinderopvangtoeslag waarover uw kamer op 18 oktober jl. is geïnformeerd.

2. Juridische checks [PM memo Vaktechniek]

Ook ouders met meer ingewikkelde vragen moeten tijdig en goed antwoord krijgen. Dat vraagt van Toeslagen dat met vier ogen naar die vraag wordt gekeken. Als niet duidelijk is hoe op een juiste manier met een vraag moet worden omgegaan, wil ik dat tijdig wordt geëscaleerd. Op deze manier worden knelpunten en ontwikkelingen bij bezwaar- en beroep tijdig gesignaleerd en worden de beleidsverantwoordelijke departementen in een vroeg stadium betrokken. Die juridische, ook wel vaktechnische, lijnen zijn momenteel ingeregeld binnen Toeslagen. De volgende stap is dat de gehele organisatie goed op deze lijnen is aangesloten. Daarom heb ik het MT Toeslagen gevraagd om daar

werk van te maken. Ik wil Toeslagen dus in de juridische inrichting gelijktrekken met de rest van de Belastingdienst. Dat geldt ook voor de data-specialisten. Ik wil dat zij gaan ☐ onder aansturing en kaders van de data-afdeling van de rest van de Belastingdienst.

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532

3. Meer ruimte voor ademende wet- en regelgeving

Het Toeslagensysteem legt de (financiële) verantwoordelijkheid voor een groot deel neer bij de burger, terwijl de complexiteit hoge eisen stelt aan het doenvermogen en de zelfredzaamheid van burgers. De Adviescommissie concludeert dat het wettelijk kader voor de Kinderopvangtoeslag en de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) strikt is en het wettelijk systeem uitgaat van "alles of niets". In blok C zal hier dieper op worden ingegaan. Geconcludeerd kan worden dat het wettelijk kader onvoldoende ruimte biedt om maatwerk te leveren. Anders gezegd om te zorgen voor ademende regelgeving (discretionaire bevoegdheden). Voor de toeslaggerechtigde moet worden gedacht aan de introductie van proportionaliteit in relatie tot het recht op kinderopvangtoeslag bij de betaling van de kosten kinderopvang. Concreet betekent dit dat ouders niet meer direct geconfronteerd worden met een nihilstelling op het moment zij niet alle kosten kinderopvang hebben voldaan. Daarnaast is het goed om te onderzoeken of het wenselijk is om een brede hardheidsclausule op te nemen in de Awir.

4. Cultuur en personeel

De bovengenoemde maatregelen vragen van medewerkers van Toeslagen dat zij een belangenafweging maken, waarbij ook wordt gekeken naar het individuele belang van de toeslaggerechtigde. Van hen wordt verwacht dat zij zich voor een afweging verdiepen in de omstandigheden van het individuele geval. Dat vereist andere vaardigheden en betekent dat Toeslagen personeel gaat opleiden [PM: financiële dekking voor aanvullend nieuw personeel met andere vaardigheden wordt gezien].

In mijn brief van 20 september jl. heb ik uw Kamer geïnformeerd over de invulling van het externe onderzoek naar de cultuur van de Belastingdienst. In lijn met de deelvraag over 'menselijke maat', vraag ik het onderzoeksbureau om gericht te kijken naar de huidige en gewenste cultuur bij Toeslagen. In afwachting van dat onderzoek zijn we aan de slag met het cultuurprogramma. Onlangs is ook bij Toeslagen gestart met dialoogsessies over de bovengenoemde kernwaarden van de Belastingdienst, waarin onder meer wordt gereflecteerd op het gedrag in het dagelijks werk. Daarmee bevorderen we bewustwording, het aangaan van het gesprek, maar ook de ontwikkeling van het gewenste gedrag en het sturen daarop.

5. Structuuronderzoek

Het optreden op het CAF dossier onderstreept de problemen ten aanzien van de bestuur- en beheersbaarheid van de Belastingdienst. Ik wil uitvoeringsproblemen als deze adequater oplossen. Het aanpassen van de structuur van de Belastingdienst kan zorgen voor vermindering van complexiteit, verbetering van de aansturing en daarmee het optimaler functioneren van de Belastingdienst. Ik laat daartoe onderzoeken hoe het verkleinen en vereenvoudigen van de

Belastingdienst de organisatie effectiever maakt. In de bijlage treft u de onderzoeksopdracht aan.

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

C. Handelswijze CAF 11-zaak

Ons kenmerk
2019-0000181532

De Adviescommissie heeft in hoofdstuk twee van haar rapport de gang van zaken omtrent CAF 11 zo feitelijk mogelijk beschreven. Ik kan mij volledig vinden in de geschetste analyse en ik ga in dit blok kort in op de meest opvallende zaken van de Adviescommissie en ik vul deze aan met elementen die tot op heden niet met uw Kamer gewisseld zijn en waar wij actie op ondernemen (blok A). [PM in lijn brengen met aangepast rapport ~~EX-DONNER~~ 1] [PM FJZ: hoe gehandeld met werkinstructies + vraag OGS]

Aanschrijving, stopzetting en informatiehuishouding

Met betrekking tot de aanschrijving van de ouders onderken ik met de Adviescommissie dat bij de uitvraag van bewijsstukken in CAF 11 een omvangrijkere uitvraag is gedaan dan de uitvraag in het reguliere toezicht. Dit wringt omdat er geen checks and balances aan zijn voorafgegaan. De adviescommissie heeft vastgesteld stopzetting van het voorschot eerder plaatsvond dan dat op basis van de verkregen informatie beslist kon worden en dat niet is vast te stellen op welk tijdstip de stopzetting is geëffectueerd. Dit had niet mogen gebeuren. Dit stopzetten is in strijd met artikel 23 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir), die slechts in de wettelijke mogelijkheid van opschorting voorziet bij het vermoeden dat het voorschot onterecht of te ☐ is vastgesteld. De commissie constateert dat de Awir op belangrijke punten afwijkt van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De Adviescommissie zal in haar eindadvies nog terugkomen of dit afwijken gevolgen heeft voor de praktische rechtsbescherming in toezicht en fraudeaanpak. De Adviescommissie geeft aanvullend nog mee dat stopzetting niet had mogen gebeuren, omdat vraagouders tot twee maanden na een toeslagjaar de tijd hebben om de kosten van de kinderopvangtoeslag te voldoen. Het voorgaande wordt beschouwd als een tijdige betaling van de kosten voor de kinderopvangtoeslag. Het argument dat een stopzetting van een lopend toeslagjaar aan de orde is omdat de kosten nog niet volledig zijn voldaan, gaat daarom niet op. Als een besluit tot stopzetting wordt genomen, is dat nu met waarborgen omkleed. Stopzetting is slechts mogelijk vanuit dienstverleningsoogpunt (toeslaggerechtigde vraagt erom) en harde informatie, omdat het recht op kinderopvangtoeslag niet bestaat, bijvoorbeeld omdat de leeftijd van de kinderen hier geen recht op geven.

Het feit dat het digitale systeem van besluitvorming van Toeslagen, de mogelijkheid van schorsing niet kende, maar alleen voorzag in stopzetting is een belangrijk punt dat ik oppak, ook omdat het systeem daar nu nog steeds niet in voorziet. Hoewel de stopzetting zoals deze bij CAF 11 is geëffectueerd niet meer voorkomt, is het wel van belang om de opschorting naar de toekomst toe mogelijk te maken. In de uitvoeringstoets zal in kaart worden gebracht wat de gevolgen hiervan zijn. Een ander punt dat al eerder is aangestipt, is de gebrekkige informatiehuishouding. In de bewuste periode moesten alle bewijsstukken worden ingescand, maar tijdens het scannen en opslaan zijn fouten gemaakt waardoor stukken ontbraken of onvolledig waren in het systeem. In de zomerperiode heeft Toeslagen al het mogelijke gedaan om de CAF-dossiers op orde te brengen en is met de kennis van nu alle beschikbare informatie

beschikbaar voor de toekenning van de compensatie. Naast de reeds in gang gezette stappen moet er verder geïnvesteerd worden in een structurele en deugdelijke informatiehuishouding. Van de burger wordt immers ook verwacht dat hij zijn informatiehuishouding op orde heeft, maar dan is wel een vereiste dat de Belastingdienst het goede voorbeeld geeft. Voor de geloofwaardigheid is het voor de toeslaggerechtigde van belang dat hij erop mag vertrouwen dat Toeslagen beschikt over alle (aangeleverde) informatie.

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532

Onderzoek gevraagde informatie, correctiebeslissingen en bezwaar- en beroep

Door de focus op fraudebestrijding vonden de controles afkomstig uit het CAF 11-dossier met bijzondere gestrengheid plaats in reguliere toezicht. Dit kwam vanwege de uitvraag vanuit de CAF-aanpak en de gedachte dat door die controles mogelijkwerwijs systeemfraude zou kunnen blijken. De veronderstelling waarmee gekeken werd, was dat er iets mis moest zijn en dat dit alleen nog moest worden aangetoond. Op iedere mogelijke onregelmatigheid werd de vinger gelegd. De adviescommissie omschrijft dit als 'zero tolerance' handhaving die met geïnstitutionaliseerde vooringenomenheid werd toegepast. Daarbij werden geen andere regels gehanteerd dan het wettelijk kader, maar de eisen die werden gesteld aan bewijs en administratieve bescheiden werden op deze wijze uitzonderlijk scherp. Het streven naar naleving van fiscale regelgeving en het betalen van belasting door goedwillende burgers en bedrijven wordt ondermijnd door diegenen die bewust frauderen. Het is daarom belangrijk dat deze (kleine) groep fraudeurs de aandacht krijgt die deze groep verdient en dat de Belastingdienst stevig optreedt als er een vermoeden van fraude is. De fraudebestrijding door de Belastingdienst dient tegelijkertijd aan hoge normen te voldoen en in balans te zijn met het benaderen van burgers en bedrijven vanuit het idee van vertrouwen. Onderzoeken dienen daarom aan strikte maatstaven te voldoen wat betreft vastlegging en dossieropbouw. Naar aanleiding van de CAF-11 kwestie wil ik de fraudeaanpak verder verbeteren en naleving van de afspraken die er gemaakt zijn ten aanzien van vastleggingen en dossiervorming controleren. Ik wil dat duidelijk wordt vastgelegd welke beslissingen ten aanzien van een dossier zijn genomen en waarom deze beslissingen zijn genomen. In de verschillende fases van fraudeaanpak, vanaf de controles van feiten en omstandigheden van risico's tot het corrigeren of vervolgen bij opzettelijke fouten zijn er protocollen ten aanzien van dossiervorming en toezicht. Om de dossieropbouw te verbeteren zal opnieuw worden gekeken naar de uitgangspunten en protocollen die gelden voor de dossieropbouw en verslaglegging bij fraudedossiers en zal worden gekeken hoe we dit, en de naleving daarvan, kunnen verbeteren. Overigens staan deze voornemens met betrekking tot de bestuursrechtelijke aspecten los van een eventuele strafrechtelijke aanpak. Daarvoor gelden heldere, bindende afspraken en wettelijke verplichtingen met betrekking tot de opsporing en de vervolging.

Invoordering

PM memo FJZ

Toeslagen kent zware invorderingsmaatregelen. De Adviescommissie concludeert dat voor toeslagsschulden altijd de standaard betalingsregeling geldt. Mocht niet aan de verplichting van de standaardbetalingsregeling kunnen worden voldaan kan worden verzocht om een persoonlijke betalingsregeling. De resterende schuld wordt bij een persoonlijke betalingsregeling na 24 maanden niet meer actief ingevorderd, wel kan worden verrekend met nabetalings-toeslagen en eenmalige

teruggaven in de inkomstenbelasting. Mochten er na drie jaar nog restschuld bestaan geeft de Belastingdienst een 'niet verder bemoeilijken beschikking af', zodat de terugvordering buiten de invordering wordt geplaatst. De schuld kan niet worden kwijtescholden, omdat de Awir hier niet in voorziet. Met de inwerkingtreding van Stroomlijnen verandert het invorderingsregime en wordt onder andere de formele kwijtschelding van toeslagschulden geregeld.³ [PM: Naast dit positieve effect van stroomlijnen heeft het ook een keerzijde. Memo stroomlijnen Rood/Blauw volgt over intentie destijds en hoe dat in de maatwerkaanpak past].

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532

C. Geïstitutionaliseerde vooringenomenheid

Met de Adviescommissie ben ik van mening dat er sprake is van institutionele vooringenomenheid in de CAF 11-aanpak. De Adviescommissie verwijst daarbij naar de opgekomen vraag of de leiding van Toeslagen hiervan op de hoogte zou zijn geweest. De Adviescommissie merkt daarbij op dat het opmerkelijk en bedenkelijk zou zijn indien de leiding in het geheel *niet* op de hoogte zou zijn geweest. Uit de analyse van de stukken komt van uw Kamervragen en de Wob komt naar voren dat de ambtelijke leiding op de hoogte is geweest van de CAF-aanpak. Om de context van het handelen uit die periode nader te kunnen duiden, te reconstrueren en te beoordelen ga ik uit van de analyse van de Adviescommissie en beschrijf ik kort de wettelijke, juridische en politieke achtergrond. Daar waar het nieuwe informatie betreft die nog niet met uw Kamer is gedeeld zal ik dat benoemen.

Juridische kader: complex en strikt

De CAF 11-zaak legt een aantal manco's bloot in de inrichting en uitvoering van toeslagregelingen door Toeslagen. De Adviescommissie oordeelt dat de wijze waarop is gehandeld deels is vormgegeven door het wettelijk kader waaraan zij is gebonden bij de uitvoering van haar taken. Daarbij moet ook worden gekeken naar de wijze waarop Toeslagen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheden in de wet op de Kinderopvang en de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (AWIR) en welke beleidsruimte Toeslagen heeft om een oplossing te bieden (blok A.) Meer in zijn algemeenheid kan geconcludeerd worden dat de basisprincipes waarop het Toeslagenstelsel is vormgegeven, niet goed aansluiten bij het menselijk handelen in de praktijk. Het gaat uit van de zelfredzame burger die zelf wijzigingen doorgeeft, een administratie bijhoudt en actief controleert. Het systeem stelt, zeker als meerdere toeslagen en andere (gemeentelijke) inkomensafhankelijke regelingen in het geding zijn, hoge eisen aan het doenvermogen en de zelfredzaamheid van burgers. Zo wordt de juistheid van de aangeleverde gegevens bij zowel de aanvraag als van wijzigingen gedurende het kalenderjaar bij de burger neergelegd. Daarmee worden echter ook de financiële risico's volledig bij de burger neergelegd. Die ziet zich vervolgens geconfronteerd met een systeem met een rigide opvatting over rechtmatigheid en het ontbreken van maatwerk. Zodra een burger een fout maakt (of de kinderopvangorganisatie), komt hij in aanraking met de in de wet en de rechtlijnige behandeling door Toeslagen. Als vervolgens ook de politieke focus verschuift van dienstverlening naar fraudebestrijding en regulier toezicht zie ik met de Adviescommissie een beeld ontstaan waarbij sprake is van een vooringenomen houding, waarbij ouders als vermoedelijke fraudeurs werden

³ Wetgeving Stroomlijnen invorderingsregelgeving belastingen en toeslagen (Kamerstukken II 2016/17, nr. 34 554).

behandeld en iedere geconstateerde tekortkoming of onjuistheid slechts kon dienen als bevestiging van dat vermoeden. Hierbij moet worden gedacht aan bijvoorbeeld ontbrekende handtekeningen, te laat indienen van de aanvraag of de aansprakelijkheid van de burger door fouten van het gastouderbureau als de aanvraag te goeder trouw uit handen is gegeven.

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532

Politiek kader

De Adviescommissie merkt op dat juridische bevoegdheden feitelijk worden ingevuld en gebruikt binnen het politieke klimaat. De manco's in inrichting en uitvoering worden pregnant als de nadruk verschuift van een snelle uitbetaling aan de burger naar fraude en regulier toezicht. Dit gebeurt mede onder politieke druk van enkele fraudezaken in de kinderopvangtoeslag en de zogenoemde Bulgarenfraude in de zorg- en huurtoeslag met name in 2013. Een intern document (doorontwikkeling toezicht op toeslagen) uit juni 2013 laat zien dat de Toeslagen onvoldoende is geëquipeerd om de omslag te maken naar een focus op toezicht. In deze stukken wordt onder meer gekeken naar de effectiviteit van de voorzieningen in relatie tot de maatregelen die mijn ambtsvoorganger op 10 mei 2013 heeft aangekondigd in een brief over maatregelen ter bestrijding van fraude met toeslagen.⁴ Voor het adequaat kunnen oppakken van fraudesignalen wordt geconstateerd dat contacten met collega's van Belastingen en FIOD onmisbaar zijn en dat de doorontwikkeling van toezicht merkbaar zal zijn in langere wachttijden, maar dat het ook onomkoombaar is dat aanvragers die te goeder trouw zijn hier gevolgen van zullen ondervinden. Door het samenstel van de aangekondigde maatregelen wordt geconstateerd dat de dienstverlening aan de burger zal afnemen en de burger meer moeite moet doen de toeslag te krijgen waar hij recht op heeft. Ook wordt geconstateerd dat de aanvrager, langer op zijn geld moet wachten.

Vanaf september 2013 krijgt de samenwerking binnen de Belastingdienst vorm doordat het multidisciplinaire opgerichte CAF-team operationeel wordt en ook actief op het gebied van toeslagenfraude. Uit de analyse van het totaalbeeld blijkt dat de ambtelijke leiding van de Belastingdienst dit team nadrukkelijk de opdracht heeft gegeven om langs de randen van de wet te opereren. In diverse stukken wordt gesproken over 80%/20%: bij 80% van de zaken is de fraude-aanpak terecht (de "slechten"), de overige 20% ("de goeden") lijden daaronder. Daarmee werd niet bedoeld dat de goeden langer zouden moeten wachten op voorschot - dat werd onderkend en geaccepteerd in de Kamerbrief die de maatregelen ter bestrijding van fraude met toeslagen aangekondigd, maar dat hun toeslag ten onrechte zou worden stopgezet.⁵ Dit is uitdrukkelijk afgewogen, hoewel daarbij ook intern vraagtekens bij werden gezet en werd uitgesproken deze groep zo klein mogelijk te houden. Hoewel het de uitdrukkelijke bedoeling van de leiding van de Belastingdienst was om deze afweging te delen met de politieke leiding is dat, voor zo ver blijkt uit de aangetroffen documenten, niet gebeurd. Dit sluit aan bij de eerder door de Commissie Onderzoek Belastingdienst aangeduide informele werkwijze. De Adviescommissie Uitvoering Toeslagen duidt dit als de institutionele vertaling in instructies om snel wat te doen aan vermoedens van fraude en dat dit heeft geleid tot de institutionele vooringenomenheid. De multidisciplinaire aanpak brengt bovendien het risico met zich dat het soms niet duidelijk is op basis van welke bevoegdheden wordt

⁴ Kamerstukken II 2013/2014, 33754, nr. 7.

⁵ Kamerstukken II 2013/2014, 33754, nr. 7.

gewerkt. De Adviescommissie concludeert dan ook terecht dat de wijze waarop de uitvraag van bewijsstukken werd bepaald geen basis kende in de op schrift gestelde kaders of afspraken binnen Toeslagen. De uitvraag kwam zonder checks and balances tot stand en was zeer afhankelijk van degene die het opdrachtformulier opstelde. Hier lag geen afgewogen besluitvorming aan ten grondslag. Dit leidt zoals de Adviescommissie terecht stelt tot een afwijking, zonder context van achtergrond en bedoeling. Resultaat is dat niemand zich meer bewust is van het onderscheid tussen 'goeden' en 'kwaden' met als gevolg dat een ieder gelijkelijk (negatief en vooringenomen) wordt behandeld. Bovendien moet onderkend worden dat de informatie van ouders niet werd doorgenomen door juristen die de wet ernaast hebben liggen, maar door uitvoerende medewerkers die slechts het opdrachtformulier kennen en primair 'afgerekend' worden op de mate waarin zij zich daaraan houden.

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532

Ondanks de institutionele vooringenomenheid wijst de Adviescommissie erop (en dat blijkt ook uit interne stukken) dat medewerkers binnen Toeslagen constateerden dat ouders in de CAF 11-zaak worden getroffen door het terugvorderen van toeslagen als gevolg van het niet of niet volledig betalen van de eigen bijdrage voor de kinderopvangtoeslag. Deze harde eis uit de wet is ook onder de aandacht van de staatssecretaris gebracht. Er zijn stukken aangetroffen waaruit blijkt dat de toenmalige staatssecretaris in december 2012 heeft ingestemd om in bepaalde gevallen minder streng terug te vorderen (ter hoogte van de eigen bijdrage), deze actie werd in de stukken wel gekwalificeerd als afwijkend van de geldende wet- en regelgeving en onrechtmatig. Deze soepelere houding is met instemming van de toenmalige staatssecretaris teruggedraaid na een uitspraak van de Raad van State van 19 december 2012 waarin de 'harde lijn' als norm werd bevestigd. De Tweede Kamer is eind 2014 ook op de hoogte gebracht van de harde aanpak die ouders ondervinden van fraude van facilitators. De betreffende ouders, al of niet slachtoffers dan wel medeplegers, dienen de verstrekte toeslagen geheel terug te betalen. Uiteindelijk is eind 2014 interdepartementaal op ambtelijk niveau gesproken over het aanpassen van de wet op dit punt. Uit documentatie lijken deze overleggen begin 2015 naar de achtergrond te zijn geraakt toen miljoenenfraude met de kinderopvangtoeslag door samenspanning tussen ouders en gastouders op de politieke agenda kwam. De politieke focus verschoof toen van dienstverlening naar fraudebestrijding.

PM WOB niet in relatie tot CAF 11:

1. Toonzetting Mails
2. E-mail Tonga/hawai ()
3. Nationaliteit in den brede
4. Werkinstructies
5. Positionering MT-fraude

F. De (tweede) nationaliteit

In de analyse van de beschikbaar gekomen informatie ben ik stukken tegengekomen die laten zien dat de problematiek rondom het gebruik van nationaliteit mogelijk breder is dan de CAF 11-zaak. Ook in andere CAF-zaken binnen en buiten Toeslagen zijn documenten naar boven gekomen waaruit blijkt dat (tweede) nationaliteit en/of kenmerken die wijzen op een niet-Nederlandse oorsprong zijn gebruikt. Ik heb de stukken hierover openbaar gemaakt en deze

informatie ook voorgelegd aan de Adviescommissie en de ADR ten behoeve van hun onderzoeken. Ik heb de Autoriteit Persoonsgegevens verzocht om deze signalen mee te nemen in het lopende onderzoek naar het gebruik van nationaliteit bij Toeslagen.

Op basis van deze signalen heb ik de opdracht gegeven, uitgezonderd indien er een expliciete wettelijke grondslag voor is, nationaliteit niet meer te gebruiken ten behoeve van de handhavingstaak van de Belastingdienst. Gegevens over de tweede nationaliteit (naast de Nederlandse nationaliteit) spelen in de wetgeving geen rol en zouden dan ook in de uitvoering geen rol mogen spelen. Voor medewerkers van Toeslagen zijn deze gegevens dan ook niet meer raadpleegbaar zoals ik in mijn brief van 20 september jl. heb aangegeven. De volledige verwijdering van deze gegevens in de systemen, voor de gehele Belastingdienst niet alleen Toeslagen, is eind dit jaar gereed [PM check].

Tot slot meld ik u dat ook de Nationale ombudsman bezig is met een onderzoek naar de aard van de klachten bij de overheid als het gaat om etnisch profileren. Bij afronding van dat onderzoek informeer ik uw Kamer hierover.

Hoe ga ik verder

De oplossing voor deze ouders had ik liever gisteren dan vandaag getroffen. Ik realiseer mij dat compensatie voor veel ouders ontzettend laat komt. Ook kan ik het onrecht dat hen is aangedaan niet volledig wegnemen.

Compensatie aan deze ouders voelt voor mij als de enige juiste oplossing: ouders worden na een lange periode van onzekerheid eindelijk in het gelijk gesteld. Maar hier stopt het niet. Ik wil boven tafel krijgen hoe de handelswijze van Toeslagen heeft uitgewerkt in andere CAF zaken van Toeslagen. Op basis van de conclusies van de ADR hierover en het tweede rapport van de Adviescommissie denk ik na hoe om te gaan met mogelijk andere gedupeerde ouders. Ik hoop u daar spoedig na het Kerstreces over te informeren.

En in de tussentijd zit ik niet stil. Ik wil dat de veelheid aan ingezette maatregelen tot daadwerkelijke verbeteringen voor toeslaggerechtigden gaan leiden. Dat doe ik waar het knelpunten in de wetgeving betreft samen met andere bewindspersonen. Mijn gedrevenheid om dit op te lossen en voor altijd te voorkomen is onverminderd groot.

Hoogachtend,

Menno Snel

Directoraat-Generaal
Belastingdienst

Ons kenmerk
2019-0000181532